

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Eu sunt Cel ce sunt. Luați aminte, o, luați aminte la Cel ce grăiește din ceruri și credeți ceea ce auziți. Eu sunt Cel ce sunt, așa vă spun Eu vouă, celor ce veniți ca să beți de la Mine și să stați cu Mine la masă de cuvânt aici, la izvorul Meu de cuvânt.

Eu sunt Cel ce sunt. Așa le spun la toți cei care se întreabă despre această grăire, găsindu-Mă ei pe cale și întrebându-se cine este acest cuvânt. Eu Însuși le răspund cine sunt. Sunt Domnul Iisus Hristos și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român și-Mi las scrisă grăirea Mea, căci cei ce au urechi de auzit cu ele Îmi așează pe pământ cuvântul și îl împart spre știre celor cărora Eu voiesc să Mă descopăr ori spre mântuirea, ori spre judecata lor, și așa am lucrat în toa-tă vremea de când am făcut cu cuvântul cerul și pământul și pe om apoi, iar cei necredincioși n-au luat aminte și și-au văzut de ale lor, până în ziua când s-au întâlnit cu Mine și au văzut că Eu sunt Cel ce sunt, ori de câte ori Mi-am grăit peste pământ cuvântul ca să-l dau de știre, să-l așez acolo unde este trimis de însăși gura Mea, ca să lucreze apoi cuvântul Meu, fie pentru credința, fie pentru necredința celor la care merge cuvântul lui Dumnezeu.

O, în ziua aceasta de praznic sfânt al soborului de îngeri cu căpeteniile din fruntea lor, Eu, Domnul, îmbrățișez în cuvânt pe cei ce Mi-au pregătit pe pământ această zi de sărbătoare dulce și spun:

Pace vouă, copii trudiți! Ați pregătit cu osteneală această zi de praznic și ați așezat-o înaintea Mea și a celor ce se strâng la izvor la zile sfinte aici, cu Mine și cu voi. O, vă iau acum de pe umeri truda pentru această pregătire și pun față în față cu voi bucuria Mea cea de la voi. Ați ridicat la vedere mărgăritarul pe care acum îl pecetluim cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, troița și fântâna una lângă alta și le dăm spre folos cu nume mare peste ele: Troița și Fântâna Sfintei Treimi. O, pace vouă pentru această trudă, și iată azi pecetluim de sus și de jos această lucrare sfântă.

Se binecuvintează și se sfințește acest așezământ nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Untdelemn spre miruire ca la orice botez, iar busuioc și apă sfințită ca la orice însemnare cu sfințenie și cu numele Domnului peste cele nou înființate, și care de acum vor sta înaintea oamenilor semne cerești, vedenie care le grăiește lor despre Dumnezeu, îndemnându-i spre dor de cer și de toate cele din cer pe pământ cu oamenii.

O, voi vă odihniți trudind, fiilor, și iată, iarăși ați trudit și v-ați odihnit în bucuria cu care ați lucrat iar și iar pentru slava Mea, căci slava Mea o așezați pe pământ când voi lucrați de la Mine și la cuvântul Meu înființați semne de mărturie ale lucrului Meu cu voi între oameni, fiilor. Iar acum pace vouă, că iată ziua când pecetluim zilele de osteneală ca să se arate acest mărgăritar. Sărbătorim această împlinire alături de întâlnirea cea plină de slavă a cetelor îngerești în zi de sărbătoare a lor, sărbătoare bisericească pe pământ și în cer, iar Eu și voi avem așezată pregătire și petrecere cu strângere la izvor an de an în această zi, și cobor pe masa cea de azi slava cuvântului Meu și bucur cu el oștirile îngerești, adunate aici cu Mine și cu voi, și cu cei ce iubesc să vină la praznicele Domnului și ale sfinților Lui în această cetate în care Mi-am așezat coborârea Mea cuvânt pe pământ. Orașul Pucioasa este cetatea cuvântului Meu, este locul în care Eu, Domnul, rostesc din gura Mea cuvânt pe vatra neamului român și grăiesc cu acest neam și Mă fac carte scrisă, și am împărțitori care Mă așează pe cale ca să Mă afle toți câți vor și câți nu vor, dar aceasta este voia Mea: să grăiesc și să-Mi dau de știre grăirea, chiar dacă mulți își văd de treburile lor, cu care se îndeletnicesc și nu pun preț pe suflet și nu pun preț pe Dumnezeu, de la Care au toți oamenii viață și ocrotire pentru viață.

Neam după neam se naște și se arată pe pământ, și tot așa și trece, lăsând păcate multe pe unde trece și petrece, iar după câteva zeci de ani, din timp în timp se întâmplă plată mânioasă,

lucrarea păcatelor celor ce păcătuiesc pe pământ în vremea vieții lor, când ar fi trebuit ei să lucreze sfințenie, și binecuvântare să lase peste locurile în care viețuiesc, dar iată, mânie își atrag prin faptele lor, și vine mânie din timp în timp pe pământ între oameni, dar cine să le spună lor să-și socotească anii lor și lucrarea lor în vremea viețuirii lor, trecătoare foarte, că prea puțin își lucrează ei pe cele netrecătoare, care păstrează în ei împărăția cerurilor, plăcerea Domnului înăuntrul omului și în jurul lui, lucrarea cea veșnic dătătoare de viață și de mântuire, ca să aibă omul loc sfânt apoi, loc pregătit de însăși lucrarea lui pe pământ.

Pace multă așez peste ziua de praznic a oștirilor îngerești și a căpeteniilor lor. Ies în întâmpinarea celor ce se adună la masa de sobor a îngerilor ca să le spun lor bun venit și să le împart cuvântul Meu și slava îngerilor Mei.

O, pace vouă, celor ce iubiți pe Dumnezeu, căutând după slava Lui aici! Cuvântul Meu se ține mereu după voi, că vi-l împart mereu, o, fii credincioși. O, aveți grijă să-Mi placă de voi în toată vremea. Ca și cum ați fi mereu față în față cu Mine și cu sfinții Mei, așa să petreceți voi mereu, că numai așa va fi să plăceți Domnului, iar plăcerea Lui s-o învățați bine și pe dinafară s-o știți, ca unii care au atâta învățătură sfântă, din gura Mea izvorâtă în zilele acestea. O, feriți-vă de urgia de pe pământ și de peste oameni și stați departe de faptele cele fără de Dumnezeu ale oamenilor despărțiți de Dumnezeu prin faptele lor păcătoase, că iată, faptele lor vin după ei cu plată mânioasă și le aduc suferință și teamă, și Mă doare, cu toți sfinții Mă doare că nu iubește omul pe Dumnezeu cu viața lui pe pământ.

O, nici măcar cei ce s-au hotărât spre o viață mai sfântă, nici măcar aceia nu știu să-și lucreze și să-și păstreze plata sfântă, căci duhul semeției mișună peste tot în oameni, și mulți pierd plata celor bine lucrate de ei, căci înălțarea minții îi scade de tot.

Am scrisă în cer veste proaspătă de pe pământ venită cum că să fie ispitit adevărul grăirii Mele de azi de către o ceată de creștini care și-au ales să fie sfinți, dar dacă ei se tot hrănesc cu faptele sfințeniei lor și le tot trâmbițează între ei și în jur, până la cer ca să fie slăviți, o, ce să fac Eu cu a-ceastă semeție a lor? Ei se cred sfinți și în drept de a ispiti coborârea Mea, iar Eu, Domnul, la vestea trimisă de ei la cer prin porțile Mele de aici, le-am spus așa: cine are urechi de auzit cu ele, să audă pe Dumnezeu când vine și grăiește peste pământ. Dar dacă urechile lor sfinte nu aud, cine ar fi de vină că nu aud pe Domnul în vremea grăirii Lui?

O, M-a cutremurat această știre venită la cer, și îi îndemn cu milă părintească pe toți cei care-și lucrează sfințenia, îi îndemn să aibă inimă smerită și să nu întindă mâna de la ei dorire și citire, căci celui ce se apleacă îi ies Eu în cale ca să-i dau. Eu sunt Cel ce călătoresc de la Dumnezeu la om, și nu i-am spus omului să se suie el la cer, căci Eu sunt Cel ce vin, fiindcă este scris să vin, și îl aștept pe om să vină spre credință, și așa să-i fie lui venirea la Mine cu dorirea lui, ca să înțeleagă el apoi lucrarea cuvântului Meu. O, ce avea Samuel mai mult decât preotul sub mâna căruia el stătea supus cu ascultarea? Avea însă urechi de auzit cu ele, iar preotul cel sfințit avea credința să ia de la Domnul prin Samuel cel mic și să împlinească așa cum venea cuvântul auzit.

Și acum deslușesc calea cuvântului Meu când el vine pe pământ, și spun: Purtătorul de cuvânt nu este mai mare decât cel ce primește cuvântul care i se dă de știre, iar mai mare și peste unul și peste altul este Cel Care izvorăște din gura Lui cuvânt din cer ca să fie împărțit de purtătorul de cuvânt, care are urechi de auzit cu ele. Amin. Aceasta este vestea pe care Eu, Domnul, o dau celor ce se apleacă să creadă în cuvântul Meu de azi și de ieri, fie ei preoți sau oameni de rând, fie ei oricine ar fi ei, căci frații lui Moise când s-au voit ei ca Moise, cel purtător de cuvânt al lui Dumnezeu, o, au suferit de la păcatul semeției lor, căci sfințenia inimii stă în credință mare, și apoi în smerenia de duh a fiecărui om sfânt, care nu ispitește pe Domnul.

Fiilor, fiilor, sunt în văzduh aici cu oștirile îngerești gata pregătite de sărbătoare. Binecuvintez adunarea celor din cer și a celor de pe pământ laolaltă. Binecuvintez pe cei poftiți la masă, căci este pomenită aici în această zi lumea celor adormiți. O, iată-i la masă aici, desfătân-

du-și privirea duhului, luând și împărțind unii altora, și apoi celor ce nu au parte de pomenire din pricina lipsei de pomenitori pentru ei.

O, bucurați-vă de mila Mea, voi, care așteptați să fiți cu Domnul la masă aici. Luați din masa la care ați fost strigați și pomeniți să veniți, căci suntem cu toții la masă. Rugați-vă, dar, pentru cei ce nu vă uită și vă aduc înaintea Mea spre mângâierea voastră cerească, fiilor. O, rugați-vă pentru cei ce vă pomenesc și cereți Mie pentru ei pază cerească, paza Mea peste cetatea Mea de cuvânt și peste țara română, țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ. O, împărțiți-vă la hotare sus și jos și vegheați de lângă Mine, că toți cei din cer veghează și îndepărtează toată primejdia și îndeamnă la veghe tot neamul român pentru toți cei de pe pământ, căci vremea este cu apăsare, fiindcă oamenii de pe pământ păcătuiesc împotriva veghii sfinte, pe care ar fi s-o lucreze pentru ei, și unii pentru alții ca să le fie lor bine.

O, țară română, țara Mea cea de azi, sunt în tine cuvânt și te îndemn la iubire și la dor de Dumnezeu, căci Dumnezeu te veghează mult mai mult decât orice țărâm de pe pământ, fiindcă are în tine cetatea cuvântului Său, peste care El veghează și binecuvintează. O, ai grijă de tine și de Domnul Dumnezeu tău, dar de tine să ai grijă ca de Dumnezeu, că altfel tu faci cele ce nu-I plac Domnului tău și legilor Lui sfinte, și vine suferință și primejdie peste cei necălăuziți de Dumnezeu.

Am proorocit prin acest cuvânt că vor lua foc capetele neacoperite, și M-am uitat la jalea celor ce le-a luat părul foc, de fugeau cu focul în cap, iar când să-și stingă părul și-au ars mâinile, bietele su-flețele usturate de suferință. O, dacă erau plăcuții Mei ar fi fost cu ei ca și cu cei trei tineri din cuptorul de foc și le-aș fi trimis pe îngerul Meu și i-aș fi scos nevătămați din foc, dar au fost vătămați, iar mulți din ei și-au sfârșit suflarea, și s-a împlinit cuvântul Meu care vede înainte faptele celor neascultători de legile sfinte.

O, iată ce-ți spun: tu ai pecete de neam creștin încă de la nașterea ta, popor român, dar nu e bine să porți numele lui Dumnezeu, și să slujești plăcerilor vrăjmașului diavolul, o, nu e bine așa. Caută să te îndeletnicești cu bucurii sfinte și să-ți deprinzi inima cu iubire de Dumnezeu, căci inima a fost făcută de Dumnezeu în om ca să-I fie Domnului locaș de odihnă. Omul însă și-o dă vrăjmașului Meu și al său, și vine apoi suferință pentru această nedreptate asupra Făcătorului omului.

O, așează-te în genunchi înaintea Mea și te roagă să-ți dau statură sfântă și să fii tu bucuria Mea și a sfinților Mei și a îngerilor Mei, neam român. O, vino în dragostea Mea. Tu ești plămadă bună, dar adu-ți aminte de aceasta. Amin.

Acum Îmi întind brațele spre tine, țara Mea de azi, și-ți lucrez ocrotire. Sfinții și îngerii sunt în slujba Mea pentru ocrotirea ta mai ales. Am în ziua aceasta praznic sfânt pe vatra ta și te cuprind cu cetele de îngeri și-ți întăresc priceperea pentru adevărul cel din cer pe pământ și-ți trezesc duhul, și în taină te călăuzesc ca să te trezesc. O, pace ție! Oștiri de îngeri îți întăresc hotarele și paza la hotare, dar te aștept să-L înțelegi pe Dumnezeu, po-por român.

Iar voi, cei ce M-ați aflat aici cu petrecerea Mea, o, veniți la izvor. Strângeți-vă la sânul Meu ori de câte ori Mă așez cu praznic sfânt, așteptându-Mă cu dor să stau cu voi la masă și să Mă bucur, fiilor, și tot așa și voi să vă bucurați cu Mine. O, nu uitați, nu uitați că umblarea necălăuzită e cu primejdie pe cale. Cel fără povățuitor ajunge negreșit la cădere, dar și mai greu ca și aceasta, poate ajunge la ieșire din minți, că multe deznădejdi îl ajung când își vede pașii împotmoliți prin spini fel de fel.

Vă cuprind cu horă de îngeri și vă strâng la piept. O, iubiți sfințenia, fiilor. Vă voi învăța deslușit într-o zi și mai mult și mai adânc această taină, că puțină cunoaștere este peste creștini pentru această lucrare sfântă între om și Dumnezeu.

Iar voi, ucenici de la izvor, stați sub cuvântul Meu cel lucrător cu voi și ziditor de taine și de lucrări peste pământ. Voi, care știți iubirea, fiți ca străinii unii față de alții, ca să poată iubirea Mea între voi. Această taină voiesc să-i învăț pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt, ca să știe ei

cum să-L iubească omul pe Dumnezeu. Curând, curând voi lăsa această carte pe masă la voi și voi desluși prin ea taina celor ce iubesc pe Domnul, adevărata viață și față a fiilor lui Dumnezeu. Amin.

Iar și iar vă cuprind cu oștirile îngeresti pe toți, pe toți. Pace vouă, multă pace vouă, o, fiilor! Amin.

Îngerii Mei îi vor purta pe cale înapoi pe cei ce au călătorit spre izvor și-i vor însoți ca și la venire, și le spun: O, nu uitați de dor, de petrecerea Mea cu voi, fiilor.

Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce binecuvintez duhul și lucrul sărbătorii îngerilor Mei, și pe toți cei adunați laolaltă în numele Meu în această zi de praznic sfânt.

Eu sunt Cel ce sunt. Pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2015